

РЕШЕНИЕ

№ 22888

гр. София, 08.11.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 21
състав**, в публично заседание на 26.09.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елена Попова

при участието на секретаря Елица Делчева, като разгледа дело номер **1184** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административно процесуалния кодекс /АПК/, вр. чл. 195 б от Закона за водите /ЗВ/, § 9 от ПЗР на ЗВ и чл. 166 от Данъчно-осигурително процесуалния кодекс /ДОПК/.
Производството е образувано след жалба от И. М. П. ЕГН [ЕГН] с адрес [населено място],[жк]бл.726 вх.Е ап.65, чрез адвокат М. С. против АУПДВ №11/06/3/0/04238/04/01, издаден от Директора на ООД ДФЗ-П., с който е отказано пълно изплащане на финансовата помощ общо в размер на 9 779 лева (девет хиляди седемстотин седемдесет и девет лева), представляваща второ плащане по Административен договор № BG06RDNP001-6.007-0630-C01 от 23.03.2021г. и е прекратил Административен договор № BG06RDNP001-6.007-0630-C01 от 23.03.2021г. за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ по ПРСР 2014-2020 г. по Процедура чрез подбор на проектни предложения по подмярка 6.3 „Стартова помощ за развитието на малки стопанства" от мярка 6 „Развитие на стопанства и предприятия" BG № 06RDNP001-6.007, подадени чрез ИСУН на основание чл.24, ал.2, т.6 от същия. С АУПДВ-а е определено на И. М. П., с ЕГН [ЕГН], задължение в размер 19 558 лева (деветнадесет хиляди петстотин петдесет и осем лева), представляващо публично държавно вземане за изплатено и подлежащо на възстановяване първо плащане, по Договор № BG06RDNP001-6.007-0630 - C01, одобрен и финансиран по реда на чл.9б, т.2 от ЗПЗП чрез ИСУН по подмярка 6.3 „Стартова помощ за развитието на малки стопанства" от мярка 6 „Развитие на стопанства и предприятия" № BG06RDNP001-6.007 съгласно таблицата в АУПДВ.

В жалбата са изложени доводи, че АУПДВ е незаконосъобразен, необоснован, издаден при съществено противоречие с процесуалните и материалноправни разпоредби. Според жалбоподателя актът не е мотивиран и не отговаря на изискванията на чл. 59 АПК. Изложени са твърдения, че жалбоподателят се намира в обективна невъзможност да ползва и да създаде насажденията си в единия от имотите, който се намира в стопанството, тъй като този имот е неправомерно завладян от съседа В. Т.. Твърди с, че това обстоятелство е форсмажорно и страните по сключения договор се освобождават от отговорност при неизпълнение до отпадане на форсмажорното обстоятелство. Посочено е, че съседът е залял с нафта насажденията от вишни, поради което те изсъхнали и за това е уведомена Районна прокуратура-Л.. За доматите, сливите и орехите се оспорват изводите в АУПДВ, като се твърди, че през месец октомври сезонът е приключил ,поради което проверяващите не са установили насаждения.

По отношение на констатациите в АУПДВ, че жалбоподателят е следвало да посочи в таблица 1а имот №69225.221.310 с площ 3.942 дка към датата на подаване на заявлението, се твърди, че към него момент е бил налице висящ спор за владеещото на имота и преди крайния съдебен акт няма как да посочи и този имот, тъй като не обработвал имота и не го е предоставил на друго лице.

В съдебно заседание, жалбоподателят, поддържа жалбата, претендира разноски, за което представя списък. Представя писмени бележки, в които поддържа изложеното в жалбата.

Ответникът – Директорът на ООД ДФЗ-П., оспорва жалбата, представя писмени бележки по съществото на делото, в което са изложени подробни съображения. Счита, че издадения АУПДВ е правилен и законосъобразен, издаден от компетентен държавен орган, в изискуемата от закона форма, при спазване на административнопроизводствените правила, при правилно приложение на материалния закон и при съобразяване с целта на закона. Твърди, че бенефициентът не е изпълнил точно одобрения бизнес план, в това число в частта инвестиции в ДМА и/или неДМА, а именно –изграждане на ограда, нее постигнато увеличение на икономически размер на стопанството спрямо първоначалния размер до 01.08.2022г., като са намалени площите с вишневи насаждения и не е спазено изискването за минимален брой растения на единица площ. По отношение на доматите твърди, че проверката е извършена в периода, в който площта може да бъде установена и по растителните остатъци, който извода се подкрепя от вещите лица по делото. Претендира юрисконсултско възнаграждение, както и разноските за депозит на вещото лице, като се прави възражение за прекомерност на адвокатския хонорар.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена не изпраща представител.

Административен съд-София град след като обсъди оплакванията в жалбата, писмените доказателства по делото, доводите и становищата на страните от фактическа страна приема за установено следното:

От доказателствата по делото се установява, че между жалбоподателя И. М. П. и Държавен фонд „Земеделие“ е сключен административен договор № BG06RDNP001-6.007-0630-C01/23.03.2021г. /л.46 и сл./ за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ по процедура чрез подбор на проектни предложения по подмярка 6.3. „Стартова помощ за развитие на малки стопанства“ от мярка 6 „Развитие на стопанства и предприятия“.

Разпоредбата на чл.1 от договора предвижда, че ДФЗ/Фондът предоставя на

бенефициента безвъзмездна финансова помощ въз основа на проектно предложение и документи, вкл. бизнес план, в размер на 29 337.00лв. Съгласно чл.6 от договора бенефициентът се задължава да изпълни представения от него и одобрен бизнес план до 01.08.2022г. Разпоредбата на чл.8 от договора предвижда, че Фондът има право да упражнява контрол за изпълнение на условията и задълженията на бенефициента по договора.

По делото е представен като част от административната преписка бизнес плана, изготвен от жалбоподателя /л.66/ Съгласно представения и одобрен бизнесплан, началният икономически размер /ИР/ на земеделското стопанство на И. П. към момента на кандидатстване е 5750,38 евро, формиран от отглеждането на култури от сектор „Плодове и зеленчуци": сливови насаждения - 6,123 дка; орехови насаждения - 3,003 дка и домати - 0,8 дка.

С Искане/уведомление за промяна с рег. № в ИСУН BG06RDNP001-6.007-0630-C01-M008 от 09.11.2021 г. /л.80/, бенефициентът е заявил, че площите, които ще отглежда през стопанската 2020/2021г, са както следва: сливови насаждения - 6,123 дка; орехови насаждения - 3,003 дка, домати - 0,8 дка и вишневи насаждения - 3 дка, като икономическият размер /ИР/ на земеделското стопанство към крайната дата на периода на проверка изпълнението на бизнес плана ще се увеличи с 2 173,50 евро.

С Уведомително писмо с изх. № 01-110- 6500/205 от 10.12.2021 г. /л.145/, бенефициентът е уведомен, че искането му касаещо промяна в отглежданите културите, както и годината на придобиване на ДМА, е уважено, а с Анекс BG06RDNP001-6.007-0630-C02 от 15.12.2021 г. /л.146/ е променено и Приложение № 2 „Таблица за инвестиции в дълготрайните материални и/или нематериални активи“ към Договора - Изграждане на съоръжения за предпазване от диви животни - ограда върху два имота - 69225.95.17,69225.220.402, състояща се от метални тръби - 200 бр., мрежа с височина 1.80 м. - 400 м., метални врати на всяка ограда - 2 броя на стойност 5200 лв.

Съгласно договора, крайният срок за изпълнение на бизнес плана и за подаване на искане за второ плащане е 01.08.2022г.

На 26.07.2022г. чрез ИСУН 2020 е подадено искане за второ плащане /л.150/.

В приложената към искането за плащане „Декларация за данните за определяне на СПО на стопанството към датата на подаване на Искането на плащане", Приложение Б към Условията за изпълнение са декларирани следни култури: сливови насаждения - 6,123 дка в ПИ № 69225.78.16 и № 69225.95.95.17; орехови насаждения - 3,003 дка в ПИ № 69225.141.3; домати - 0,998 дка в ПИ № 69225.220.402 и вишневи насаждения - 2 дка в ПИ № 69225.221.310.

На 07.09.2022 г. с цел установяване на фактическото съответствие с представените документи и заявени данни, е извършено посещение на място от служители на О.-П., за което е съставен контролен лист. Видно от Приложение № 2 „Посещение на място машини и съоръжения" от КЛ, че инвестицията, съгласно Приложение № 2 „Таблица за инвестиции в дълготрайните материални и/или нематериални активи" от Анекса, е налична, но не е изградена изцяло. В Приложение № 4 „Посещение на място при растениевъдство" е отбелязано, че ПИ № 69225.221.310 съгласно представената скица е 3.942 дка, но част от него е заграден от друго лице. Засадени са 105 бр. дръвчета върху площ около 2 дка - визуално определена, като 21 бр. от тях са с листна маса. На ПИ № 69225.220.402 се съхраняват 111 бр. дръвчета вишни.

С оглед установяване точната площ на стопанството и минималния брой на единица

площ на трайните насаждения, със Заповед № 475 ±65 от 30.09.2022 г. е назначена проверка на място. Проверката е извършена в периода от 10.10.2022 г. до 13.10.2022 г. от отдел „Регионален технически инспекторат“ към ОД на ДФ „Земеделие“ - [населено място]. Резултатите от проверката са отразени в Контролен лист /КЛ/. В т.22, Раздел II „Проверки на задължения на ползвателя свързани със земята в стопанството“ от КЛ_1А е посочено, че ползвателят не изпълнява производствената програма на стопанството съгласно Таблица № 9 на Бизнес плана. В т.29 Раздел IV „Проверки на задължения на ползвателя свързани с инвестиции в стопанството“ от КЛ_1А е посочено, че към момента на проверката, изграждането на предвидената в бизнес плана ограда не е завършена.

В раздел I „Детайлна проверка на налична за стопанството земя“ от Приложение КЛ „Растениевъдство - проверки на земя и трайни насаждения“ е видно, че площта на доматите е 0,7720 /при заявени - 0,998 дка/.

В раздел II „Производствена програма на земеделското стопанство“ от Приложение КЛ „Растениевъдство - проверки на земя и трайни насаждения“ е обобщен размерът на установените площи на трайните насаждения по култури за стопанската 2021/2022 година както следва: сливови насаждения - 5,827 дка /при заявени - 6,123 дка/; орехови насаждения - 2,106 дка /при заявени - 3,003 дка/; вишневи насаждения - 0,00дка /при заявени 2,00 дка в подаденото искане за плащане/. В графа забележки е посочено, че към момента на проверката насажденията от вишни са засадени само на 1,640 дка от площта на ПИ № 69225.221.310. Общ брой на дървета са 105 бр., само 20 бр. имат листна маса, останалите 85 бр. не са живи и не е спазено изискването за минимален брой на растенията за единица площ и цялата площ не е допустима.

В контролния лист е посочено по отношение на Таблица за инвестиции в дълготрайните материални и/или нематериални активи в Приложение № 2 към Анекс BG06RDNP001-6.007-0630-C02 от 15.12.2021 г. от договора, че от проверката на място е видно, че част от предвидената ограда в имот № 69225.220.402 не е изградена.

Въз основа на резултатите от проверката на място е установено, че икономическият размер /ИР/ на земеделското стопанство на ползвателя е в размер на 5317,45 евро, т.е. под началният икономически размер, измерен в СПО, за който е бил одобрен.

При извършени административни проверки от проверяващите е установено, че имот № 69225.221.310 с обща площ 3,942 дка, находящ се в [населено място], обл. Л., с който се постига нарастването, е бил наличен към 23.08.2019г. - датата на подаване на заявлението за подпомагане, видно от Нотариален акт № 120, том II, рег. № 1828, дело 210/31.10.2018 г., вписан в СВ с вх. № 5153/31.10.2018 г., Акт № 7, том XV, дело 2911, същият е собственост на И. М. П.. Поземленият имот не е бил включен при изчислението на началния икономически размер на стопанството, измерен в стандартен производствен обем съгласно т.11.1.10 от Раздел 11. „Допустими кандидати“ от Условието за кандидатстване., както и не е посочен в Таблица 1А. „Данни за земеделски площи, които кандидатът не обработва или е предоставил на други лица за обработка“ от Бизнес плана.

Във връзка с установеното е изпратено Уведомително писмо за нередовност, с което е изискано да представи мотивирано обяснение за констатираната нередност.

С Отговор № BG06RDNP1-6.007 0630 - C02 - M020 - A001 от 28.10.2022 г. е посочено, че ПИ № 69225.221.310, на който са засадени част от вишните, е предмет на съдебен спор, тъй като съседът им не ги допускал до имота, но не представя доказателства в тази насока. Посочва още, че овошките, които са останали са запръстени, след

решението на съда ще се изчисти останалата площ и ще бъдат засадени.

Видно от Решение № 480 от 23.11.2022 г. по гр.д. № 1774/2021 г. по описа на РС – Л., което е качено в ИСУН на 09.01.2023 г., ищецът И. П. е завел иск по чл.108 от ЗС (иск на невладеещият собственик срещу владеещият несобственик, за частта която се ползва от ответника, а именно 2000 кв.м. С решението, съдът е признал за установено, че ищецът е собственик на имот 69225.221.310, находящ се в [населено място], обл. Л. по силата на Нотариален акт № 120, том II, рег. № 1828, дело 210/31.10.2018 г., вписан в СВ с вх. № 5153/31.10.2018 г., Акт № 7, том XV, дело 2911.

Проверяващите органи са приели, че въпреки че действително се доказва, че бенефициентът е имал обективна невъзможност да ползва имота си по предназначение, същият е бил е негова собственост към датата на подаване на заявлението за финансова помощ и е следвало да го посочи в Таблица 1А. „Данни за земеделски площи, които кандидатът не обработва или е предоставил на други лица за обработка" от Бизнес плана.

На 21.02.2023г. е изпратено писмо чрез ИСУН до жалбоподателя, с което му е предоставена възможност да представи в 14-дневен срок от получаване му писмени възражения по основателността и размера на публичното вземане, връчено на 21.02.2023 г.

На 06.03.2023г. постъпило чрез ИСУН Възражение, в което се излагат доводи по основателността и размера на публичното задължение, като се твърдят престъпни посегателства върху имота, наличие на форсмажорни обстоятелства и са приложени снимков материал; Решение по гражданско дело №1774/2021г. по описа на РС Л.; Постановление по пр. пр. № 3202/2022г. по описа на РП Л.; Постановление по пр. пр. № 435/2023г. по описа на РП Л..

След запознаване с възраженията от страна на И. П., проверяващите органи са достигнали до извода, че от представените две постановления по преписка № 3202/2022 г. и № 435/2023 г. по описа на РП - Л. не е доказано съпричастността на сочения от земеделския стопанин извършител, както не е установена и течността, с която са полети насажденията. Приели са, че видно от Решение № 480 от 23.11.2022 г. по гр.д. № 1774/2021 г. по описа на РС - Л. неправомерните действия на съседа са започнали още със закупуването на имота през 2018 г. и към дата на подаването на заявлението за подпомагане по мярката - 23.08.2019г., земеделският стопанин е бил наясно с проблемите по отношение безпрепятственото ползване на имота. Видно е, че делото е заведено 2021 г., като е приключило с решение от 23.11.2022 г., като липсва информация дали същото е влязло в сила. Направен и коментар защо земеделският стопанин се опитва да увеличи икономическия размер на стопанството си с имот, който е завел иск по чл.108 от ЗС (иск на невладеещият собственик срещу владеещият несобственик). Прието е, че видно от Постановление за отказ от образуване на досъдебно производство от 02.09.2022 г. по преписка № 3202/2022 г. по описа на РП - [населено място], че по твърдения на земеделския стопанин на 17.06.2022 г. (почти три месеца преди първото посещение на място - 07.09.2022 г. и един месец преди подаване на искането за плащане - 26.07.2022 г.) насажденията от вишни са залети с течност, в резултат на което, същите са погинали. Едва в отговор на писмо за установяване на нередовност, на 28.10.2022 г. земеделският стопанин е представил доказателства, че е завел искът по чл.108 от ЗС. С оглед на гореизложеното, същият не е уведомявал ДФЗ - РА за наличието на извънредни обстоятелства в срока по чл. 20, ал.1 от Договора.

Административното производство приключва с издаване на оспорения АУПДВ №11/06/3/0/04238/04/01, издаден от Директора на ООД ДФЗ-П., с който е отказано пълно изплащане на финансовата помощ общо в размер на 9 779 лева (девет хиляди седемстотин седемдесет и девет лева), представляваща второ плащане по Административен договор № BG06RDNP001-6.007-0630-C01 от 23.03.2021г. и е прекратил Административен договор № BG06RDNP001-6.007-0630-C01 от 23.03.2021г. за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ по ПРСР 2014-2020 г. по Процедура чрез подбор на проектни предложения по подмярка 6.3 „Стартова помощ за развитието на малки стопанства" от мярка 6 „Развитие на стопанства и предприятия" BG № 06RDNP001-6.007, подадени чрез ИСУН на основание чл.24, ал.2, т.6 от същия. С АУПДВ-а е определено на И. М. П., с ЕГН [ЕГН], задължение в размер 19 558 лева (деветнадесет хиляди петстотин петдесет и осем лева), представляващо публично държавно вземане за изплатено и подлежащо на възстановяване първо плащане, по Договор № BG06RDNP001-6.007-0630 - C01, одобрен и финансиран по реда на чл.9б, т.2 от ЗПЗП чрез ИСУН по подмярка 6.3 „Стартова помощ за развитието на малки стопанства" от мярка 6 „Развитие на стопанства и предприятия" № BG06RDNP001-6.007 съгласно таблицата в АУПДВ.

Така описаната фактическа обстановка е установена въз основа на приетите по делото доказателства от приобщената административна преписка и и изготвената в хода на съдебното производство комплексна съдебно-аграрно-техническа и геодезична експертиза, приета в съдебно заседание от 26.09.2024г., приложена на стр.762 и сл.

При така установената фактическа обстановка, съдът достига до следните правни изводи:

От административната преписка се установява, че оспореният АУПДВ е връчен на 03.01.2024 г., жалбата е депозирана в законоустановения 14-дневен срок, а именно на 08.01.2024 г.

Като правно основание за издаването са посочени разпоредбите на чл.165 и чл.166 от ДОПК. Съгласно първата разпоредба, събирането на държавните и общинските публични вземания се извършва въз основа на влязъл в сила акт за установяване на съответното публично вземане, издаден от компетентен орган, освен ако в закона е установено друго. Според чл.166, ал.1 и ал.2 от ДОПК, установяването на публичните вземания се извършва по реда и от органа, определен в съответния закон. Ако в съответния закон не е предвиден ред за установяване на публичното вземане, то се установява по основание и размер с акт за публично вземане, който се издава по реда за издаване на административен акт, предвиден в АПК, а ако не е определен органът за издаване на акта, той се определя от кмета на общината, съответно от ръководителя на съответната администрация. В настоящия случай се касае за публично държавно вземане по смисъла на чл.162, ал.2, т.8 от ДОПК - претендират се недължимо платени суми по проект, финансиран от европейските земеделски фондове. Съгласно чл.166, ал.3 от ДОПК, актът за публично държавно вземане се обжалва пред ръководителя на съответната администрация по реда на АПК. Разпоредбата, тълкувана във връзка с тази на чл.81 от АПК означава, че оспорването на акта пред по-горестоящ административен орган е правна възможност, а не задължение за адресата и е приложима изборността на реда за оспорване. Следователно, административният акт може да се обжалва пред съда и без да е изчерпана

възможността за оспорването му по административен ред. В този смисъл жалбата на И. П. пред АССГ е процесуално допустима за разглеждане.

В пределите на правомощията си по чл. 168 от АПК и с оглед разпределението на доказателствената тежест, съобразно правилата на чл. 170 от АПК, съдът намира жалбата за неоснователна.

Съгласно чл. 27, ал. 3 от ЗПЗП разплащателната агенция е националният орган, който е длъжен да предприеме необходимите действия за събирането на недължимо платените и надплатените суми по схеми за плащане и проекти, финансирани от европейските фондове и държавния бюджет, както и глобите и другите парични санкции, предвидени в законодателството на Европейския съюз. Този тип вземания, които възникват въз основа на административен акт, са публични държавни вземания и се събират по реда на ДОПК, като според чл. 162, ал. 2, т. 8 ДОПК публични и вземанията за недължимо платени и надплатени суми, както и за неправомерно получени или неправомерно усвоени средства по проекти, финансирани от средства на Европейския съюз, включително свързаното с тях национално съфинансиране, които възникват въз основа на административен акт, включително финансови корекции, надплатен аванс, надхвърлени процентни ограничения, превишени позиции по бюджета на проекта, кръстосано финансиране, както и глобите и другите парични санкции, предвидени в националното законодателство и в правото на Европейския съюз.

Според чл. 27, ал. 5 ЗПЗП вземанията, които възникват въз основа на административен договор или административен акт, са публични държавни вземания и се събират по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс. Тази разпоредба препраща към разпоредбата на чл. 166, ал. 2 ДОПК, съгласно която ако в съответния закон не е предвиден ред за установяване на публичното вземане, то се установява по основание и размер с акт за публично вземане, който се издава по реда за издаване на административен акт, предвиден в Административнопроцесуалния кодекс.

Съгласно чл. 20а, ал. 5 ЗПЗП Изпълнителният директор издава актове за установяване на публични държавни вземания по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс и решения за налагане на финансови корекции по реда на глава пета, раздел III от Закона за управление на средствата от Европейските структурни и инвестиционни фондове. Съгласно чл. 20а, ал. 6 изпълнителният директор може да делегира със заповед правомощията си по ал. 5 на заместник изпълнителните директори и на директорите на областните дирекции на фонда.

Предвид посочените разпоредби оспореният АУПДВ е издаден от компетентен орган – Директора на ОД ДФЗ-П.. По делото са приложени и приети доказателства за компетентност на органа, а именно приложена е заповед № 03-РД/1759/21.06.2021г., с която Изпълнителният директор на ДФЗ делегира на директорите на областни дирекции на ДФЗ, вкл. на Директора на ОД ДФЗ П. са делегирани правомощия, свързани с издаване и подписване на АУПДВ във връзка с установени неспазвания на нормативни и договорни задължения от страна на бенефициерите по ПРСР 2014-2020г. Следователно , процесния индивидуален административен акт е издаден от компетентен орган.

АУПДВ е издаден в законоустановената писмена форма, със съдържание, отговарящо на изискванията на чл.59, ал.2 от АПК – вписан е органът, който го е издал, и неговия адресат, посочени са фактическите и правни основания за издаването му, има ясна разпоредителна част. Датиран е и е подписан. При издаването на АУПДВ не са допуснати нарушения на административнопроизводствените правила.

Съдът намира за неоснователни възраженията за нарушение на материалния закон.

С Наредба № 10/2016 г., се уреждат условията и редът за прилагане на подмярка 6.3 „Стартова помощ за развитието на малки стопанства“ от мярка 6 „Развитие на стопанства и предприятия“ от Програмата за развитие на селските райони за периода 2014 – 2020 г. (ПРСР 2014 – 2020 г.), съфинансирана от Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони. Финансовата помощ по тази наредба се предоставя за устойчиво развитие и растеж на малките земеделски стопанства. В глава четвърта на Наредбата е уреден редът за извършване на контрол върху изпълнението на проектите, като в чл.31 е предвидено извършване на проверка /посещение на място за установяване изпълнението на намеренията на кандидата за засаждане и изпълнението на всички други договорени и нормативно установени задължения съгласно условията на тази наредба и договора за подпомагане. В следващата разпоредба - на чл.32, е предвидено извършване на проверка/посещение на място за установяване фактическо съответствие на представения от ползвателя бизнес план и заложените в него данни и показатели с действителните такива. Тези резултати от проверките се вземат предвид при обработката на подадената заявка за второ плащане и при преценката за съответствието между одобрения бизнес план и заложените в него данни и показатели и тяхното реално изпълнение.

В чл.35, ал.1, т.3 от Наредба № 10/2016 г. е предвидено, че в срок до три месеца от подаване на заявката за второ плащане по чл.33, ал.1 РА одобрява или мотивирано отказва изплащането на финансовата помощ след извършен анализ за установяване на съответствието между фактическото състояние и одобрения бизнес план. В т.2 на чл.37, ал.1 от Наредба № 10/2016 г. е предвидено, че ползвателят на помощта няма право да получи второто плащане по чл.10, т.2 и дължи връщане на полученото по чл.10, т.1 първо плащане по договора за предоставяне на финансова помощ, ведно със законната лихва към него, изчислена за период, посочен в договора, когато: бизнес планът не е изпълнен коректно, включително и когато не е изпълнен в срока, посочен в договора за предоставяне на финансова помощ /т. 2/.

Изплащането на финансовата помощ по подмярка 6.3 „Стартова помощ за развитието на малки стопанства“ е на два етапа съгласно чл.10, ал.1 от Наредба № 10/2016 г., като първото плащане е след сключване на договора за предоставяне на финансова помощ, а второто плащане е след извършена проверка по чл.36, когато РА установи коректното изпълнение на бизнес плана.

В Глава втора „Условия за предоставяне на финансова помощ“, Раздел IV „Изисквания към проектите“ е предвидено, че кандидатите представят бизнес план по образец съгласно Приложение № 4 за развитие на стопанството за

максимален период от пет години – чл.3, ал.1 от Наредба № 10/2016 г.

В чл. 14 от Наредба № 10/2016 г. изчерпателно е разписано какво трябва да доказва бизнес планът. В ал.1, т.3 е посочено, че най-късно до изтичане на посочената в бизнес плана крайна дата на период за проверка на неговото изпълнение, следва да е постигнато съответствие с приложимите Стандарти на Европейския съюз, отнасящи се до подпомаганите дейности, по отношение на съответните ветеринарни и фитосанитарни изисквания, хуманното отношение към животните, опазването на околната среда, хигиената, сигурността и безопасните условия на труд.

Съгласно §1, т.14 от Допълнителните разпоредби (ДР) на Наредба № 10/2016 г. „Коректно изпълнение на бизнес плана“ е изпълнение (в количествено, качествено и времево отношение) на всяка една от следните дейности:

а) изпълнение най-късно до крайната дата на периода за проверка на изпълнението на бизнес плана на всички заложи специфични цели и резултати (съгласно таблица 7 на бизнес плана);

б) изпълнение най-късно до крайната дата на периода на проверка изпълнението на бизнес плана на всички дейности и инвестиции в дълготрайни материални и нематериални активи (посочени в таблица № 8 (колони А, Б и В) на бизнес плана);

в) придобиване на знания по основните проблеми по опазване компонентите на околната среда в земеделския сектор (съгласно точка 2А на раздел III "Програма за развитие на стопанството" на бизнес плана);

г) изпълнение на производствената програма на стопанството към крайната дата на периода на проверка изпълнението на бизнес плана по отношение на заложените култури и животни (съгласно таблици № 9 и 10 на бизнес плана).

Предвид очертаната правна регламентация и посочените по-горе разпоредби на договора за БФП може да се направи извод, че изготвянето на бизнес плана и предвидените в него параметри са дело на кандидата за получаване на подпомагане, същият е неразделна част от договора, като некоректното му изпълнение е основание за отказ за получаване на помощта по второто плащане по договора за предоставяне на финансова помощ.

В случая по отношение на имот № 69225.221.310 с обща площ 3,942 дка, находящ се в [населено място], обл. Л., съдът счита възраженията, изложени в жалбата за неоснователни и споделя изцяло изводите в АУПДВ, тъй като имотът е бил собственост на жалбоподателя към датата на подаване на заявлението за подпомагане. Няма спор по делото, че съгласно нотариален акт № 120, том II, рег. № 1828, дело 210/31.10.2018 г., вписан в СВ с вх. № 5153/31.10.2018 г., Акт № 7, том XV, дело 2911, имотът е собственост на И. М. П. и към дата 23.08.2019г., когато жалбоподателят е подал заявление за подпомагане. Безспорно установено е, че за въпросния имот е бил налице съдебен спор по чл.108 ЗС по гр.д. № 1774/2021 г. по описа на РС – Л., по който има произнасяне с Решение № 480 от 23.11.2022 г. на РС Ловеч. В този смисъл, дори и да се приемат за доказани твърденията на жалбоподателя, че достъпът до въпросния имот е бил ограничен от съседа, то това обстоятелство не е форсмажорно и не променя правото на собственост върху имота и в този смисъл са правилни изводите в АУПДВ, че към датата на подаване на заявлението за финансова помощ и е следвало да го посочи в

Таблица 1А. „Данни за земеделски площи, които кандидатът не обработва или е предоставил на други лица за обработка" от Бизнес плана. В случая не намира приложение разпоредбата на чл.2 §2 от Регламент 1306/2013 на ЕП и на Съвета от 17 декември 2013г. относно финансирането, управлението и мониторинга на общата селскостопанска политика, тъй като не е налице отчуждаване на стопанството или на част от него и това отчуждаване не е могло да бъде предвидено при подаване на заявлението, тъй като спорният имот е придобит от И. П. на 31.10.2018 г., заявлението за подпомагане по мярката е подадено на 23.08.2019 г., а искът по чл. 108 от ЗС е заведен през 2021 г. и спорът по чл.108 ЗС е за владението, а не за собствеността, за която няма спор, че е на жалбоподателя.

По отношение на възраженията, изложени в жалбата относно насажденията, съдът възприема изводите, изложени в изготвената по делото комплексна съдебно-аграрно-техническа и геодезична експертиза. В експертизата изрично е посочено, че дърветата от вишни са около 50 бр. на декар и от засадените 105 овощни дървета, 20 са живи, като не може да каже причината за провалението овощни дървета-дали от избора на място, което включва изложението, тип почва, дълбочина на почвения хоризонт или има други фактори. В съдебно заседание вещото лице изрично е заявило, че дървета не са били поливани, поради и което ги е насочила за допълнителните консултации. По същия начин са изводите на вещите лица и за насажденията домати, като в експертизата се приема, че периодът за прибиране на реколтата е след 20.09. до 10.10. Като се има предвид, че проверката е извършена от 10.10.2022 г. до 13.10.2022 то следва да се възприеме извода на вещите лица, че след прибиране на реколтата може да се извърши проверка въз основа на растителни остатъци, макар да не е задължително да има такива. В случая, обаче, предвид краткия период от време от крайния срок на прибиране на реколтата до периода на проверката, следва извода, че ако действително е имало насаждения домати, голяма е вероятността да има растителни остатъци, каквито не са констатирани. По отношение на орехите в експертизата е посочено, че има анемични дървета и „най-вероятно има посегателство и от недобронамерени местни хора“. В съдебно заседание експертите са посочили, че 40-50 процента от орехите са били изскубани. Същевременно сигналът до Районна прокуратура-П. е приключил с извършена проверка и постановление за отказ от образуване на досъдебно производство. В този смисъл, дори и да се приеме, че част от ореховите дървета липсват в резултат на посегателства, то изводите на вещите лица за вишните и доматиите потвърждават изводите в АУПДВ.

Предвид гореизложеното неоснователни са изложените твърдения, че жалбоподателят се намира в обективна невъзможност да ползва и да създаде насажденията си в единия от имотите, който се намира в стопанството, тъй като този имот е неправомерно завладян от съседа В. Т., като не са доказани твърденията за посегателство /напр. заливане с нафта/ от съседа, предвид постановлението на РП Л.. В този смисъл жалбоподателя като бенефициент не е изпълнил точно одобрения бизнес план, не е постигнато увеличение на икономически размер на стопанството спрямо първоначалния размер до 01.08.2022г., като са намалени площите с вишневи насаждения и не е спазено

изискването за минимален брой растения на единица площ.

При така установеното от фактическа и правна страна, съдът намира, че оспореният административен акт е издаден от материално компетентен орган в предписаната от закона форма, при спазване на процесуалните правила и в съответствие с целта на закона. Не се установява и нарушение на принципа за съразмерност, заложен в чл.6 от АПК. Бенефициентът на помощта е бил надлежно запознат с последиците от неизпълнение на задълженията по договора, което обстоятелство е удостоверил чрез подпис. В случая отговорността е ангажирана за неизпълнение на договорни клаузи, като същата е и нормативно предвидена в действащ подзаконов нормативен акт, който жалбоподателят се е задължил да спазва. В случая договорените между страните последици от неизпълнение на задълженията по договора за безвъзмездна финансова помощ се явяват приложени в пълно съответствие със съответните относими правни норми и в законоустановения срок.

Предвид гореизложеното жалбата като неоснователна следва да бъде отхвърлена, а издаденият АУПДВ като правилен и законосъобразен следва да бъде потвърден.

При този изход на спора, в полза на ответника следва да се присъдят сторените по делото разноски за процесуално представителство по реда на чл.78 ал.8 от ГПК във връзка с чл.37 от Закона за правната помощ и чл.24 от Наредбата за заплащане на правната помощ в размер на 150,00 лв. Относно претендираните от юрисконсулта разноски за депозит на вещото лице, същото е неоснователно, тъй като след служебна справка в счетоводството на АССГ се установява, че заплащания за експертиза по делото са извършвани само от жалбоподателя и неговия процесуален представител.

Мотивиран от горното и на основание чл.172, ал.2 от АПК, Административен съд София-град, Първо отделение, 21-ви състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалба от И. М. П. ЕГН [ЕГН] с адрес [населено място],[жк]бл.726 вх.Е ап.65, против АУПДВ №11/06/3/0/04238/04/01, издаден от Директора на ООД ДФЗ-П..

ОСЪЖДА И. М. П. ЕГН [ЕГН], ДА ЗАПЛАТИ на Държавен фонд „Земеделие“ сумата от 150,00 лв. /сто и петдесет лева/ за разноски по делото, представляващи юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване в 14-дневен срок от получаването му пред Върховен административен съд на Република България.

СЪДИЯ: